

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. május 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. november 5. napján kihirdetett 22.B.268/2011/21. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottat az elsőfokú eljárás során felmerült 309.446 (háromszázkilencezer-négyszáznegyvenhat) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott által a másodfokú eljárásban 2013. március 16. napjától március 18. napjáig őrizetben töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítja.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 3.440 (háromezer-négyszáznegyven) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2012. november 5. napján kihirdetett 22.B.268/2011/21. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.166.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntettének kísérletében, ezért 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámítására. Ezen túlmenően rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról, és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült költségből 316.446 forint megfizetésére, míg 72.000 forinttal kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője egyaránt enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1214/2012/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság nem megfelelően és nagyon egyoldalúan értelmezte a Legfelsőbb Bíróság 15. számú Írányelvében foglaltakat. A sértettet a nyaki tájékon érte a sérülés és ez valóban lehetővé teszi az emberölés kísérlete megállapíthatóságát, azonban figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság azt, hogy

a vádlottat a cselekménye elkövetésében a szégyenérzet vezette és miután kollégái azzal gyanúsították meg őt és a sértettet, hogy homoszexuális kapcsolatban állnak ezért kizárólag arra törekedett, hogy elküldje a sértettet a lakásáról. A szándéka erre irányult, nem pedig arra, hogy őt megölje. A vádlott egyébként egy büntetlen előéletű személy, a cselekmény az ittassága miatt következett be, a szúrás, dulakodás közben, véletlenül történt. Nem kétséges, hogy a szúrás helye olyan volt, hogy a sértett akár meg is halhatott volna, de itt csupán testi sértés következett be. A vádlott sem látta, hogy súlyos sérülése lenne a sértettnek, és ezért nem is próbált neki segíteni. A védői álláspont szerint védenca részéről csupán a Btk.170.§ (6) bekezdésében írt bűncselekmény az életveszélyt okozó testi sértés büntette valósult meg, mely 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető. Ezért a védő arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság olyan tartamú büntetést szabjon ki védecével szemben, hogy az próbaidőre felfüggeszthető legyen. Utalt továbbá arra, hogy eltúlzott a védecével szemben megállapított bűnügyi költség, ezért annak mérséklését kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy ő csak azt akarta, hogy a sértett elmenjen a lakásból és nem szándékozott őt megölni. Utalt továbbá arra, hogy mindkettőjüknél kés volt, dulakodtak, így következett be a sérülés.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson tagadta, hogy szándékosan bűncselekményt követett volna el. Védekezésésként arra hivatkozott, hogy dulakodás közben mindkettőjük kezében kés volt; lehetséges, hogy így véletlenül okozott sérülést a sértettnek. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott védekezésével szemben a tényállást a sértett következetes vallomása, valamint a sértett vallomását alátámasztó igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján állapította meg. Helytállóan hivatkozott továbbá a vádlotti vallomásokban a nyomozás során tett első nyilatkozatok, valamint a későbbi és a tárgyaláson tett vallomások között fennálló eltérésekre. Az elsőfokú bíróság ítélete 3. oldal 5. bekezdésétől az 5. oldal 4. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a vádlott személyi körülményei tekintetében a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel - a rendelkezésre álló bűnügyi kérdőjegy alapján - annyiban egészíti ki, hogy „a vádlott büntetlen előéletű.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

A Fővárosi Törvényszék az általa megállapított tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a vádiratban írtaknak megfelelően a Btk.166.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntettének kísérletében állapította meg. A Fővárosi Törvényszék ítélete 5. és 6. oldalán részletes foglalkozott a jogi minősítéssel. Helytállóan hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelvében foglaltakra, és végül az elkövetés eszközére a sértett testtájakra, annak anatómiai sajátosságaira, a szúrás erejére és a vádlott kijelentéseire, melyek alapján törvényesen minősítette a vádlott által elkövetett bűncselekményt. A másodfokú bíróság mindenben osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolásában kifejtett jogi álláspontját, ezért a védőnek az enyhébb jogi minősítés megállapítására irányuló indítványa eredményre nem vezethetett.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A törvényszék ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Az eddig büntetlen előéletű vádlottal szemben a Btk.87.§ (2) bekezdés b) pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával igen méltányosan szabott ki 3 év börtönbüntetést. Törvényesen alkalmazott a szabadságvesztéssel arányos tartamban közügyektől eltiltás mellékbüntetést is, figyelemmel arra, hogy a vádlott cselekményével méltatlanná vált a közügyek gyakorlására. Összességében az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések inkább méltányosak, de még megfelelően szolgálják a törvénnyel eddig összetűzésbe nem került vádlottal szemben a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat. A joghátrány további enyhítésére, és a vádlottal szemben próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására azonban már nincs lehetőség. Az erre irányuló vádlotti és védői fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a vádlott tárgyalásra történő elővezetésével kapcsolatos 7.000 forintos elővezetési költséget tartalmazza a költségjegyzék, illetve a bűnügyi költség ennek figyelembe vételével került megállapításra. A Be.74.§ (5) bekezdésében foglaltak szerint azonban az elővezetéssel, valamint a terhelt elfogása és megtalálása esetén meghatározott bíróság, ügyész illetve nyomozó hatóság elé állításával felmerült költség nem számolható el bűnügyi költségként, az ilyen eljárási cselekménnyel okozott költség megtérítésére külön jogszabály az irányadó. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését megváltoztatta, és a vádlottat az elsőfokú eljárás befejezéséig felmerült 309.446 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Be.338.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére. A fellebbviteli bíróság a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján a vádlott által őrizetben töltött időt a szabadságvesztés tartamába egyúttal beszámítani rendelte.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. május 8.

. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. május 8.

. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Tóth Mihályné
tisztviselő